

Mac McClure

Albéniz • Cassadó • Morera

Piano Works

1. Danza española, Op. 37 No. 3 — Isaac Albéniz
2. Suite española, Op. 47: Granada — Isaac Albéniz
3. Iberia: El Albaicín — Isaac Albéniz
4. Toujours — Joaquim Cassadó
5. Alborada catalana: Adieux dès oiseaux au printemps — Joaquim Cassadó
6. Gavotta — Joaquim Cassadó
7. Tango Zerka — Joaquim Cassadó
8. Mazurka — Enric Morera
9. Col·lecció d'or: La més petit — Enric Morera
10. Col·lecció d'or: Al bosc — Enric Morera
11. Col·lecció d'or: A reveure — Enric Morera
12. Col·lecció d'or: Cançó matinal — Enric Morera
13. Col·lecció d'or: Cançó del fadri — Enric Morera
14. Col·lecció d'or: L'orfaneta — Enric Morera
15. Col·lecció d'or: Gavota — Enric Morera
16. Col·lecció d'or: Cap al tard — Enric Morera
17. Col·lecció d'or: Minuet — Enric Morera
18. Col·lecció d'or: Per la muntanya — Enric Morera

INTRODUCCIÓ

La música per a piano escrita a Catalunya entre finals del segle XIX i les primeres dècades del XX constitueix un dels capítols més originals de la història musical europea. Durant aquells anys, Barcelona va viure un extraordinari floriment artístic impulsat pel Modernisme, un moviment que va aspirar a integrar arquitectura, pintura, literatura, arts decoratives i música en un mateix ideal estètic. Mentre París irradiava les noves tendències musicals, Catalunya va desenvolupar una veu pròpia que va saber dialogar amb Europa sense perdre la seva identitat mediterrània.

Aquest disc proposa un recorregut per tres compositors representatius d'aquest univers creatiu: Isaac Albéniz, Joaquim Cassadó i Enric Morera. Cadascun representa una manera diferent d'entendre el piano, però tots comparteixen un mateix horitzó artístic: la cerca d'un llenguatge modern capaç de transformar les tradicions populars, el lirisme mediterrani i les influències franceses en una escriptura pianística d'una riquesa extraordinària.

Des d'una perspectiva interpretativa, aquestes obres exigeixen un equilibri entre claredat estructural, flexibilitat rítmica i riquesa de color. La seva aparent senzillesa amaga una escriptura acuradament elaborada en la qual el fraseig, la ressonància i el control del pedal juguen un paper essencial. Escoltades en conjunt, permeten comprendre la diversitat i la coherència de l'escola pianística catalana.

ISAAC ALBÉNIZ

Isaac Albéniz (1860–1909) va ser el primer compositor espanyol amb una autèntica projecció internacional. Pianista prodigi des de la infantesa, va desenvolupar una intensa carrera de concerts que el va portar per Europa i Amèrica. Els seus viatges, units a una curiositat intel·lectual permanent, van enriquir un llenguatge pianístic que va assolir la seva culminació a *Iberia*, una de les obres mestres absolutes del repertori universal.

Les tres pàgines incloses en aquest programa il·lustren l'evolució del seu estil:

Granada, pertanyent a la *Suite española*, recrea l'atmosfera íntima d'una serenata nocturna mitjançant un cant d'un lirisme inesgotable.

La *Danza española n.º 2, Tango*, respon a l'anomenat tango hispano del segle XIX, estretament relacionat amb l'havanera i altres ritmes procedents del Carib. Catalunya, profundament vinculada amb Cuba a través del comerç marítim, va incorporar aquestes influències a la seva cultura musical.

El Albaicín, d'*Iberia*, representa la culminació del seu llenguatge: un paisatge sonor d'una enorme complexitat harmònica i una extraordinària imaginació tímbrica.

JOAQUIM CASSADÓ

Joaquim Cassadó (1867–1926) va desenvolupar la seva activitat entre Barcelona i París. Encara que el seu nom va quedar eclipsat pel prestigi internacional del seu fill Gaspar Cassadó, la seva producció revela un compositor de personalitat refinada, escriptura elegant i una notable sensibilitat melòdica.

Les miniatures seleccionades constitueixen un recorregut per l'estètica de la Belle Époque:

Zerka i Adieux des oiseaux mostren una delicada assimilació del ritme d'havanera.

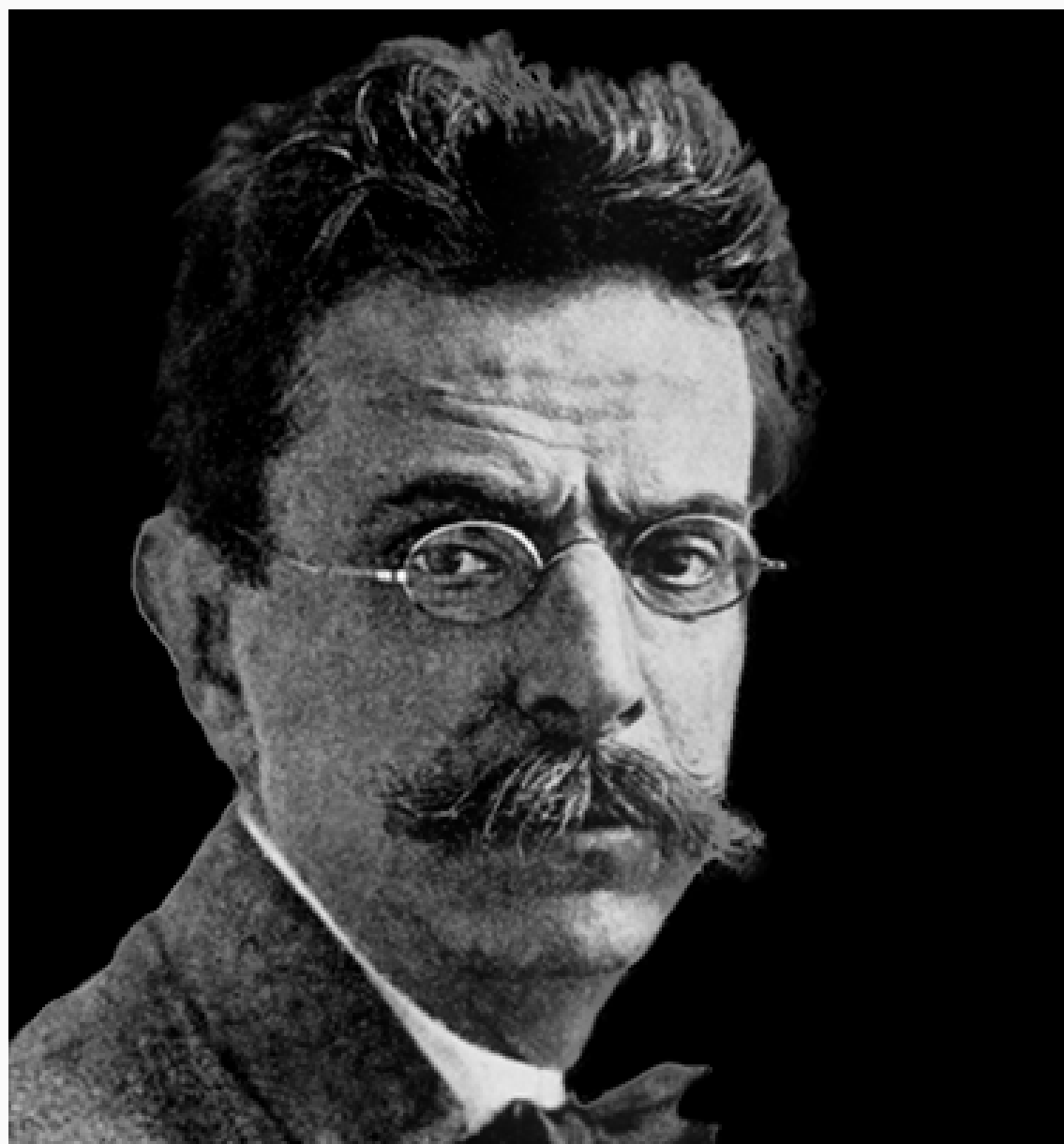
Toujour i Gavota reflecteixen el gust modernista per la miniatura refinada.

Pour une larme resumeix l'intimisme francès amb una admirable economia de mitjans.

Aquestes obres reivindiquen Cassadó com una de les veus més originals del piano català de començaments del segle XX.

ENRIC MORERA

Enric Morera (1865–1942) representa la dimensió més clarament nacional del Modernisme català. Format a Bèlgica, va saber integrar les corrents europees en una música profundament arrelada a la cultura catalana. La seva activitat com a compositor teatral, director i pedagog va influir decisivament en diverses generacions.

La Col·lecció d'Or va néixer com un projecte pedagògic inspirat en les Kinderszenen de Robert Schumann. Tanmateix, el seu refinament harmònic, les dobles notes i una escriptura molt més exigent del previst van impedir que s'incorporés al repertori elemental. Publicada dècades després, constitueix avui un testimoni excepcional del lirisme i l'elegància pianística de Morera.

MODERNISME, PARÍS I EL MEDITERRANI

Tots tres compositors comparteixen una mateixa geografia cultural. Barcelona, París i el Mediterrani formen el triangle artístic en què es va desenvolupar el seu llenguatge. La influència francesa mai no va significar imitació, sinó un diàleg creatiu. El color harmònic, la claredat formal i el gust per la miniatura van conviure amb ritmes populars, evocacions paisatgístiques i un profund sentit d'identitat catalana.

La presència de l'havanera i del tango hispano recorda així mateix les intenses relacions entre Catalunya i Cuba durant el segle XIX. Aquests ritmes, integrats amb naturalitat en el repertori pianístic, van aportar un caràcter inconfusible a moltes pàgines d'Albéniz i d'altres compositors catalans.

CONCLUSIÓ

Les obres reunides en aquesta gravació conviden a redescobrir una tradició pianística d'una riquesa extraordinària. Albéniz va obrir definitivament el camí cap a la modernitat; Cassadó representa un refinament cosmopolita que mereix ser recuperat; i Morera demostra que el Modernisme català també va trobar una veu pròpia al piano.

Aquest projecte aspira a situar novament aquestes pàgines dins del gran repertori internacional, no com a curiositats històriques, sinó com a obres vives la qualitat artística de les quals justifica plenament la seva presència a les sales de concert i a la discografia contemporània.

MAC MCCLURE

És reconegut internacionalment per les seves apassionades interpretacions del repertori espanyol i llatinoamericà. El compositor Xavier Montsalvatge va afirmar: «En Mac coneix la meua música millor que jo i les seves interpretacions d'Albéniz, Granados i Mompou posseeixen una autenticitat profundament sentida». Per la seva banda, el crític Dan Stevens, de la revista britànica *International Record Review*, el va descriure com «un comunicador poderós que envolta els oients en el món màgic que crea».

Nascut a Florida (Estats Units), és llicenciat en Filologia per la Universitat de Carolina del Nord.

Va iniciar els seus estudis musicals amb Consuelo Colomer i posteriorment va continuar la seva formació amb Michael Zenge i Phyllis Rappeport. El 1984 es va traslladar a Barcelona per estudiar amb Carlota Garriga a la prestigiosa Acadèmia Marshall, fundada el 1901 per Enric Granados. A partir de 1991 va treballar intensament el repertori espanyol i clàssic al costat d'Alicia de Larrocha.

La seva extensa discografia, integrada per més de quaranta enregistraments, està disponible en plataformes digitals com iTunes, Amazon i Spotify.

Des de 2010 és professor associat de la Universidad Nacional de Colombia.

BIBLIOGRAFIA

- Walter Aaron Clark, Isaac Albéniz: Portrait of a Romantic.
- Carol A. Hess, estudios sobre la música española.
- Xosé Aviñoa, trabajos sobre el Modernismo musical catalán.
- Biblioteca de Catalunya: Fondo Isaac Albéniz.
- Museu de la Música de Barcelona: fondos Cassadó y Morera.

Edicions Albert Moraleda

www.klassic-cat.com

Enregistrat a Black Cat Estudios

La Garriga, Barcelona

17, 18 i 19 de juliol de 2021

Amb el suport de la Generalitat de Catalunya